॥ अघमर्षणसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् - ४/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - १.१२-१५)

हिरंण्यशृङ्गं वरुणं प्रपंद्ये तीर्थं में देहि याचितः। यन्मयां भुक्तम्साधूनां पापेभ्यंश्च प्रतिग्रंहः। यन्मे मनंसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतम्। तन्न इन्द्रो वरुणो बृह्स्पतिः सविता चं पुनन्तु पुनः पुनः। नमोऽग्नयेंऽप्सुमते नम् इन्द्रांय नमो वरुणाय नमो वारुण्यें नमोऽन्न्यः॥१॥

यद्पां क्रूरं यदंमेध्यं यदंशान्तं तदपंगच्छतात्। अत्याशनादंतीपानाद्यच उग्रात् प्रतिग्रहाँत्। तन्नो वर्रणो राजा पाणिनाँ ह्यवमर्शतु। सोऽहमंपापो विरजो निर्मुक्तो मुक्तिकिल्बिषः। नाकंस्य पृष्ठमार्रुह्य गच्छेद्वह्मंसलोकताम्। यश्चाप्सु वर्रुणः स पुनात्वंघमर्षणः। इमं में गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुंद्रि स्तोम सचता परुष्णिया। असिक्रिया मरुद्वधे वितस्त्याऽऽर्जीकीये श्रुणुह्या सुषोमया। ऋतं चं सत्यं चाभौद्धात्तपसोऽध्यंजायत। ततो रात्रिरजायत ततंः

समुद्रो अंर्णवः॥२॥

समुद्रादेर्ण्वादिधे संवत्सरो अंजायत। अहोरात्राणि विद्धिक्षिस्य मिष्तो वृशी। सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमंकल्पयत्। दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवंः। यत्पृथिव्याः रजंस्व मान्तरिक्षे विरोदंसी। इमाः स्तदापो वंरुणः पुनात्वंघमर्षणः। पुनन्तु वसंवः पुनातु वर्रुणः पुनात्वंघमर्षणः। पुनन्तु वसंवः पुनातु वर्रुणः पुनात्वंघमर्षणः। एष भूतस्यं मध्ये भुवंनस्य गोप्ता। एष पुण्यकृतां लोकानेष मृत्योर्हिर्ण्मयम्। द्यावांपृथिव्योर्हिरण्मयः सङ्श्रितः सुवंः॥३॥

स नः सुवः स॰शिशाधि। आर्द्रं ज्वलंति ज्योतिरहमंस्मि। ज्योतिर्ज्वलंति ब्रह्माऽहमंस्मि। योऽहमंस्मि ब्रह्माऽहमंस्मि। अहमंस्मि ब्रहाऽहमंस्मि। अहमेवाहं मां जुंहोमि स्वाहाँ। अकार्यकार्यवकीणीं स्तेनो भ्रूणहा गुंरुतल्पगः। वर्रुणोऽपामघमर्षणस्तस्मौत्पापात् प्रमुंच्यते। रजो भूमिस्त्वमा॰ रोदंयस्व प्रवंदन्ति धीराः। आक्रौन्त्समुद्रः प्रंथमे विधंर्मं जनयंन्प्रजा भुवंनस्य राजां। वृषां पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमों वावृधे सुवान इन्दुंः॥४॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रेः। अग्निं या गर्भं दिधिरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥ यासा र राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यं जनानाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥ यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीं पर्यसोन्दन्ति शुक्रास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥ शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यताऽऽपः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचं मे। सर्वारं अग्नी र रंप्सुषदो हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त॥

॥ मृत्युञ्जयहोम-मन्त्राः॥

अपैतु मृत्युरमृतंं न आगंन्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु। पृणं वनस्पतेरिवाभिनंः शीयता र रियः स च तात्रः शचीपितः॥१॥ परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजा र रीरिषो मोत वीरान्॥२॥

वातं प्राणं मनसाऽन्वा रंभामहे प्रजापंतिं यो भुवंनस्य गोपाः। स नो मृत्योस्रायतां पात्वश्हंसो ज्योग्जीवा जरामंशीमहि॥३॥

अमुत्र भूयादध् यद्यमस्य बृहंस्पते अभिशंस्तेरम्ंशः। प्रत्यौंहतामृश्विनां मृत्युमंस्माद्देवानांमग्ने भिषजा शर्चीभिः॥४॥

हरिष्ट्रं हर्रन्तमनुंयन्ति देवा विश्वस्येशांनं वृष्मं मंतीनाम्। ब्रह्म सरूपमनुंमेदमागादयंनं मा विवधीर्विक्रमस्व॥५॥ शल्कैर्ग्निमिन्धान उभौ लोकौ संनेम्हम्। उभयौर्लोकयोर्-ऋध्वाऽति मृत्युं तराम्यहम्॥६॥ मा छिदो मृत्यो मा वंधीमां मे बलं विवृंहो मा प्रमोधीः। प्रजां मा में रीरिष आयुंरुग्र नृचक्षंसं त्वा ह्विषां विधेम॥७॥ मा नों महान्तंमृत मा नों अर्भकं मा न उक्षंन्तमृत मा नें उिक्षितम्। मा नों वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तुवों रुद्र रीरिषः॥८॥ मा नंस्तोके तनये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अर्श्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नों रुद्र भामितो वंधीरह्विष्मंन्तो नमंसा विधेम ते॥९॥ प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु व्यङ् स्यांम् पतंयो रयीणाम्॥१०॥

यतं इन्द्रं भयांमहे ततों नो अभंयं कृधि। मघंवन्छ्गि तव तन्नं ऊतये विद्विषो विमृधों जिह॥११॥ स्वस्तिदा विशस्पतिवृत्रहा विमृधों वृशी। वृषेन्द्रंः पुर एंतु नः स्वस्तिदा अभयङ्करः॥१२॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगृन्धिं पृष्टिवर्धनम्। उर्वारुकिमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्॥१३॥

अपंमृत्युमपृक्षुधम्। अपेतः शपर्थं जिह। अधां नो अग्न आवंह। रायस्पोष ५ सहस्रिणम्॥१४॥ ये ते सहस्रमयुतं पाशाः। मृत्यो मर्त्याय हन्तंवे। तान् यज्ञस्यं माययाँ। सर्वानवयजामहे॥१५॥ जातवेदसे सुनवाम सोमं मरातीयतो निदंहाति वेदंः। स नंः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः॥१६॥

भूर्भुवः स्वंः। ओजो बलम्। ब्रह्मं क्षत्रम्। यशो महत्। सत्यं तपो नामं। रूपममृतम्। चक्षुः श्रोत्रम्। मन आयुः। विश्वं यशों महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा पावकोऽसिं। वैश्वानरो यदिं वा वैद्युतोऽसिं। शं प्रजाभ्यो यर्जमानाय लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं ददंदभ्यावंवृत्स्व॥१७॥ मृत्युर्नेश्यत्वायुर्वर्धतां भूः। मृत्युर्नेश्यत्वायुर्वर्धतां भुवः। सुवंः। मृत्युर्नश्यत्वायुर्वर्धताम्॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – ३/अनुवाकः – १५)

हरि १ हरेन्तमनुयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृषभं मंतीनाम्। ब्रह्म सर्रूपमनुमेदमागात्। अयंनं मा विवंधीर्विक्रमस्व। मा छिंदो मृत्यो मा वंधीः। मा मे बलं विवृंहो मा प्रमोंषीः। प्रजां मा में रीरिष् आयुंरुग्र। नृचक्षंसं त्वा हविषां विधेम। सद्यश्चेकमानायं। प्रवेपानायं मृत्यवे॥१॥ प्रास्मा आशां अशृण्वन्। कार्मेनाजनयन्पुनंः। कार्मेन मे काम् आगौत्। हृदंयाद्धृदंयं मृत्योः। यद्मीषांमुदः प्रियम्। तदैतूपमामि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थांम्। यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुंष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नेः प्रजा । रीरिषो मोत वीरान्। प्र पूर्व्यं मनस् वन्दंमानः। नार्धमानो वृषभं चर्षणीनाम्। यः प्रजानांमेकराण्मानुषीणाम्। मृत्युं यंजे प्रथमजामृतस्यं॥२॥

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत्॥

ॐ भुद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरेरङ्गैंस्तुष्टुवा र संस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रों वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नंः पूषा विश्ववंदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ ॐ नमस्ते गणपतये। त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वंमिस। त्वमेव केवलं कर्तांऽसि। त्वमेव केवलं धर्तांऽसि। त्वमेव केवलं हर्तांऽसि। त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि। त्वं साक्षादात्मांऽसि नित्यम्॥१॥ ऋतं वच्मि। संत्यं वच्मि॥२॥ अवं त्वं माम्। अवं वक्तारम्। अवं श्रोतारम्। अवं दातारम्। अवं धातारम्। अवानूचानमंव शिष्यम्। अवं पश्चात्तांत्। अवं पुरस्तांत्। अवोत्तरात्तांत्। अवं दक्षिणात्तांत्। अवं चोर्ध्वात्तांत्। अवाधरात्तांत्। सर्वतो मां पाहि पाहिं समन्तात्॥३॥

त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्म्यः। त्वमानन्दमयस्त्वं ब्रह्ममयः। त्वं सचिदानन्दाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि। त्वं ज्ञानमयो विज्ञानंमयोऽसि॥४॥

सर्वं जगदिदं त्वत्त्वो जायते। सर्वं जगदिदं त्वत्त्वेस्तिष्ठ्रित। सर्वं जगदिदं त्विय लयमेष्यति। सर्वं जगदिदं त्विये प्रत्येति। त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नुभः। त्वं चत्वारि वाक्परिमित्तां पदानि॥५॥

त्वं गुणत्रंयातीतः। त्वम् अवस्थात्रंयातीतः। त्वं देहत्रंयातीतः। त्वं कालत्रंयातीतः। त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम्। त्वं शक्तित्रंयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायंन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥६॥

गुणादिं पूर्वमुद्यार्थं वर्णादिं तंदनन्तरम्। अनुस्वारः पंरत्रः। अर्थेन्दुलस्तिम्। तारेण ऋद्धम्। एतत्तव मनुस्वरूपम्। गकारः पूर्वरूपम्। अकारो मध्यंमरूपम्। अनुस्वारश्चौन्त्यरूपम्। बिन्दुरुत्तंररूपम्। नादंः सन्धानम्। सः हिंता स्निधः। सैषा गणेशिवद्या। गणेक ऋषिः। निचृद्गायंत्रीच्छुन्दः। श्रीमहागणपतिंदेवता। ॐ गं गणपतये नर्मः॥७॥

एकदन्तायं विद्महं वऋतुण्डायं धीमहि। तन्नो दन्ती प्रचोदयाँत्॥८॥ एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमंङ्कश्रधारिणम्। रदं च वरंदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषक्धजम्॥ रक्तं लम्बोदेरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्। रक्तंगन्धानुंलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम्॥ भक्तांनुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम्। आविर्भूतं चं सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुंरुषात्परम्। एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः॥९॥

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्रीवरदमूर्तये नमो नमः॥१०॥ एतदथर्वशीर्षं योऽधीते। स ब्रह्मभूयायं कल्पते। स सर्वविद्रैर्न बाध्यते। स सर्वतः सुखंमेधते। स पश्चमहापापात् प्रंमुच्यते। सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति। प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति। सायं प्रातः प्रयुआनो अपापो भवति। सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति। धर्मार्थकाममोक्षं चं विन्दति। इदमथर्वशीर्षमशिष्यायं न देयम्। यो यदि मोहाद्दास्यति स पापीयान् भवति। सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते तं तमनेनं साधयेत्॥११॥ अनेन गणपतिमभिषिश्चति स वाग्मी भवति। चतुर्थ्यामनश्नन् जपति स विद्यांवान् भवति। इत्यथर्वणवाक्यम्। ब्रह्माद्यावरणं विद्यान्न बिभेति कर्दाचनेति॥१२॥ यो दूर्वाङ्करैर्यजित स वैश्रवणोपंमो भूवति। यो लाजैर्यजित स यशोवान् भवति स मेधावान् भवति। यो मोदकसहस्रेण यजित स वाञ्छितफलमंवाप्नोति। यः साज्यसमिद्धिर्यजित स सर्वं लभते स सर्वं लभते॥१३॥

अष्टो ब्राह्मणान् सम्यग्ग्रांहियत्वा। सूर्यवर्चस्वीं भवति। सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासिन्नधौ वा जस्वा सिद्धमन्नों भवति। मृहाविष्नात् प्रमुच्यते। मृहादोषात् प्रमुच्यते। मृहापापात् प्रमुच्यते। मृहाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते। स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति। य एवं वेद। इत्युपनिषंत्॥१४॥

सह नांववतु। सह नौं भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।
तेज्ञिक्वनाऽवधीतमस्तु मा विद्विषावहै॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ मेधासूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – ४१-४४) मेधादेवी जुषमांणा न आगांद्विश्वाची भद्रा सुमनस्यमाना। त्वया जुष्टां नुदमाना दुरुक्तांन् बृहद्वंदेम विदर्थे सुवीराः। त्वया ज्रष्टं ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्मांऽऽगृतश्रींरुत त्वया। त्वया जुष्टश्चित्रं विनदते वसु सानों जुषस्व द्रविंणो न मेधे॥ मेधां म इन्द्रों ददातु मेधां देवी सर्रस्वती। मेधां में अश्विनांवुभावार्धत्तां पुष्कंरस्रजा। अप्सरासुं च या मेधा गंन्थर्वेषुं च यन्मनंः। दैवीं मेधा सरंस्वती सा मां मेधा सुरभिर्जुषता इसवाहाँ॥ आ मां मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरंण्यवर्णा जगंती जगम्या। ऊर्जस्वती पर्यसा पिन्वंमाना सा मां मेधा सुप्रतींका जुषन्ताम्। मियं मेधां मियं प्रजां मय्यग्निस्तेजों दधातु मियं मेधां मियं प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं दंधातु मियं मेधां मियं प्रजां मिय सूर्यो भ्राजों दधातु।

॥ नवग्रहसूक्तम्॥

आ सत्येन रर्जसा वर्तमानो निवेशयेन्नमृतं मर्त्यं च। हिर्ण्ययेन सविता रथेनाऽदेवो यांति भुवना विपश्यन्। अग्निं दूतं वृंणीमहे होतांरं विश्ववेदसम्। अस्य यज्ञस्यं सुऋतुम्॥ येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुंष्पदामुत चं द्विपदाँम्। निष्क्रींतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजंमानस्य सन्तु॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः॥१॥ अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपा । रेता रेसि जिन्वति। स्योना पृंथिवि भवां ऽनृक्षरा निवेशंनी। यच्छांनः शर्म सप्रथाः। क्षेत्रंस्य पतिना वय हिते नेव जयामसि। गामर्श्वं पोषयित्वा स नों मृडातीदशेँ॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः॥२॥ प्रवंः शुक्रायं भानवे भरध्व हव्यं मितं चाग्नये सुपूतम्॥ यो दैव्यांनि मानुषा जन् इष्यन्तर्विश्वांनि विद्यं ना जिगांति॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमंश्रवम्। न ह्यंस्या अपरश्रन जरसा मरंते पतिः॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवांमहे जनेंभ्यः। अस्माकंमस्तु केवंलः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शुक्राय नमः॥३॥ आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियम्। भवा वार्जस्य सङ्गथे॥ अप्सु मे सोमों अब्रवीदन्तर्विश्वांनि भेषजा। अग्निं चं विश्वशंम्भ्वमापंश्च विश्वभेषजीः। गौरी मिंमाय सलिलानि तक्षत्येकंपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी। अष्टापंदी नवंपदी बभूवुषीं सहस्राक्षरा परमे व्योमन्। अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः॥४॥ उद्बंध्यस्वाग्ने प्रतिंजागृह्येनमिष्टापूर्ते स॰सृंजेथामयं चं। पुनंः कृण्व इस्त्वां पितरं युवांनमन्वाता ईसीत्विय तन्तुंमेतम्॥ इदं विष्णुर्विचंक्रमे त्रेधा निदंधे पुदम्। समूंढमस्यपा सुरे॥ विष्णों र्राटंमसि विष्णों: पृष्ठमंसि विष्णोः श्रश्रेंस्थो विष्णोः स्यूरंसि विष्णौर्धुवमंसि वैष्णवमंसि विष्णवे त्वा। अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः॥५॥ बृहंस्पते अतियद्यों अहींद्विमद्विभाति ऋतुंमञ्जनेष्।

यद्दीदयुच्छवंसर्तप्रजात् तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ इन्द्रमरुत्व इह पांहि सोमं यथां शार्याते अपिंबः सुतस्यं। तव प्रणीती तवं शूरशर्मन्नाविवासन्ति कवयः सुयज्ञाः॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुची वेन आवः। सबुध्नियां उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवंः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः॥६॥ शं नों देवीर्भिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें। शंयोरभिस्रंवन्तु नः॥ प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नों अस्तु वय इस्यांम् पतंयो रयीणाम्। इमं यंमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आत्वा मन्नाः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषां मादयस्व॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शनैश्चराय नमः॥७॥ कर्या नश्चित्र आभुंवदूती सुदावृधः सर्खां। कया शचिष्ठया वृता। आऽयङ्गौः पृश्लिरक्रमीदसंनन्मातरं पुनंः। पितरं च प्रयन्त्सुवंः। यत्तं देवी निर्ऋतिराबबन्ध

दामं ग्रीवास्वंविचर्त्यम्। इदं ते तिद्वष्याम्यायुंषो न मध्यादथाजीवः पितुमंद्धि प्रमुक्तः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सिहताय राहवे नमः॥८॥ केतुं कृण्वन्नंकेतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्विरजायथाः॥ ब्रह्मा देवानां पद्वीः कंवीनामृषिर्विप्राणां मिह्षो मृगाणांम्। श्येनो गृध्राणा्ड् स्वधितिर्वनाना्ड सोमः प्वित्रमत्येति रेभन्। (ऋक्) सिचंत्र चित्रं चितयन् तम्समे चित्रंक्षत्र चित्रतंमं वयोधाम्। चन्द्रं र्यिं पुरुवीरं बृहन्तं चन्द्रंचन्द्राभिर्गृणते युंवस्व॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः॥९॥ ॥ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवंताभ्यो नमो नमंः॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ आयुष्यसूक्तम्॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उंज्ञहार प्राणैः शिरः कृत्तिवासाः पिनाकी। ईशानो देवः स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषां घृतेन॥१॥

विभ्राजमानः सरिंरस्य मध्याद्रोचमानो घर्मरुचिंर्य आगात्। स मृत्युपाशानपनुंद्य घोरानिहायुषेणो घृतमंत्त देवः॥२॥ ब्रह्मज्योतिर्ब्रह्मपत्नीषु गर्भं यमाद्धात् पुरुरूपं जयन्तम्। सुवर्णरम्भग्रहमंकम्रच्यं तमायुषे वर्धयामो घृतेन॥३॥ श्रियं लक्ष्मीमौबलामम्बिकां गां षष्ठीं च यामिन्द्रसेनेंत्युदाहुः। तां विद्यां ब्रह्मयोनिर्ं सरूपामिहायुषे तर्पयामो घृतेन॥४॥ दाक्षायण्यः सर्वयोन्यः स योन्यः सहस्रशो विश्वरूपां विरूपाः। ससूनवः सपतयः सयूथ्या आयुषेणो घृतमिदं जुष्नताम्॥५॥

दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा आयुश्छिदो नः प्रमश्नंन्तु वीरान्। तेभ्यो जुहोमि बहुधां घृतेन मा नः प्रजा॰ रीरिषो मौत वीरान्॥६॥ एकः पुरस्ताद्य इदं बभूव यतो बभूव भुवनंस्य गोपाः। यमप्येति भुवनः साम्पराये स नो हिवधृतिमिहायुषेत्त देवः॥७॥ वसून् रुद्रांनादित्यान् मरुतोऽथ साध्यान् ऋभून् यक्षान् गन्धवी ॥ श्रिष्ठ विश्वान्। भृगून् सर्पाः श्रिष्ठाङ्गिरसोऽथ सर्वान् घृतः हुत्वा स्वायुष्या महयाम शृश्वत्॥८॥ विष्णो त्वं नो अन्तंमः शर्म यच्छ सहन्त्य। प्रतेधारां मधुश्रुत उथ्सं दुहते अक्षितम्॥९॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

आयुंष्टे विश्वतों दधद्यम् ग्निर्वरेण्यः। पुनंस्ते प्राण आयंति परा यक्ष्मर्रं सुवामि ते। आयुर्दा अंग्ने ह्विषों जुषाणो घृतप्रंतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गर्व्यं पितेवं पुत्रम्भिरंक्षतादिमम्।

॥भाग्यसूक्तम्॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् – ३/प्रश्नः – ८/अनुवाकम् – ९)

प्रातर्िमें प्रातिरन्द्र हेवामहे प्रातिमेंत्रा वर्रुणा प्रातर्िश्वनां। प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पितं प्रातः सोममुत रुद्र हेवम॥ प्रातिर्जितं भगमुग्र हेवम वयं पुत्रमिदेतेयी विधर्ता। आर्द्धश्चिद्यं मन्यमानस्तुरिश्चद्राजां चिद्यं भगं भक्षीत्याहं॥ २॥

भग प्रणेतुर्भग सत्यंराधो भगेमां धियमुदंवददंन्नः। भगुप्रणो जनय गोभिरश्वैर्भगुप्रनृभिनृवन्तः स्याम॥३॥

उतेदानीं भगंवन्तः स्यामोत प्रिपत्व उत मध्ये अहाँम्। उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य व्यं देवानारं सुमृतौ स्याम॥४॥ भगं पुव भगंवार अस्तु देवास्तेनं व्यं भगंवन्तः स्याम। तं त्वां भग सर्व इञ्जोहवीमि सनो भग पुर पुता भंवेह॥५॥

समध्वरायोषसोऽनमन्त दधिकावेव शुचंये प्दायं। अर्वाचीनं वंसुविदं भगन्नो रथमिवाश्वांवाजिन आवहन्तु॥६॥ अश्वांवतीगोंमंतीर्न उषासों वीरवंतीः सदंमुच्छन्तु भूद्राः। घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीनायूयं पात स्वस्तिभिः सदां नः॥७ यो माँउग्ने भागिन र सन्तमथांभागं चिकीर्षति। अभागमंग्ने तं कुरु मामंग्ने भागिनं कुरु॥८॥

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – २)

जातवेदसे सुनवाम सोमं मरातीयतो निदंहाति वेदंः। स नंः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः॥१॥ तामग्निवंणां तपंसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कंर्मफुलेषु जुष्टांम्। दुर्गां देवी १ शरंणमहं प्रपंद्ये सुतरंसि तरसे नमंः॥२॥ अग्ने त्वं पारया नव्यों अस्मान्थ्स्वस्तिभिरतिं दुर्गाणि विश्वां। पूर्श्व पृथ्वी बंहुला नं उुवीं भवां तोकाय तनयाय शं योः॥३॥ विश्वांनि नो दुर्गहां जातवेदः सिन्धुं न नावा दुंरिताऽतिंपर्षि। अग्नें अत्रिवन्मनंसा गृणानौंऽस्माकं बोध्यविता तनूनौम्॥४॥ पृतना जित र सहंमानमुग्रमग्नि र हुंवेम परमाथ्सधस्थांत्। स नः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वा क्षामंद्देवो अति दुरितात्यग्निः॥५॥ प्रत्नोषिं कमीड्यों अध्वरेषुं सनाच्च होता नव्यंश्च सित्सं। स्वाश्रौग्ने तनुवं पिप्रयंस्वास्मभ्यं च सौभंगमायंजस्व॥६॥

गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसश्चरेम। नाकस्य पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥७॥

> कात्यायनायं विदाहें कन्यकुमारिं धीमहि। तन्नों दुर्गिः प्रचोदयाँत्॥

॥ पवमानसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् – १/प्रश्नः – ४/अनुवाकः – ८) (तैत्तिरीय संहिता काण्डम् – ५/प्रपाठकः – ६/अनुवाकः – १)

ॐ तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं युज्ञायं। गातुं युज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः।

द्धिकावणों अकारिषम्। जिष्णोरश्वंस्य वाजिनंः। सुर्भिनो मुखांकरत्। प्रण आयूर्षेषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयो भुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महेरणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतमो रसस्तस्यं भाजयते ह नंः। उश्तीरिव मातरंः। तस्मा अरङ्ग मामवो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रंः। अग्निं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥

यासा १ राजा वर्रणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यं जनानाम्। मधुश्चतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु॥

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भृक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीं पर्यसोन्दन्ति शुक्रास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥

शिवनं मा चक्षुंषा पश्यताऽऽपः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचंं मे। सर्वारं अग्नीर रंप्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलुमोजो नि धंत्त॥

पर्वमानः सुवर्जनेः। प्वित्रेण विचंर्षणिः। यः पोता स पुंनातु मा। पुनन्तुं मा देवज्ञनाः। पुनन्तु मनंवो धिया। पुनन्तु विश्वं आयवः। जातंवेदः प्वित्रंवत्। प्वित्रेण पुनाहि मा। शुक्रेणं देवदीद्यंत्। अग्रे ऋत्वा ऋतू रन्। यत्ते प्वित्रमिर्चिषि। अग्ने वितंतमन्तरा। ब्रह्म तेनं पुनीमहे। उभाभ्यां देवसवितः। पवित्रेण सवेन च। इदं ब्रह्म पुनीमहे। वैश्वदेवी पुनती देव्यागांत्। यस्ये बह्वीस्तुनुवो वीतपृष्ठाः। तया मदंन्तः सधमाद्येषु। वय स्यांम पतंयो रयीणाम्। वैश्वानरो रश्मिर्भिर्मा पुनातु। वार्तः प्राणेनेषिरो मंयो भूः। द्यावांपृथिवी पर्यंसा पर्योभिः। ऋतावंरी यज्ञियं मा पुनीताम्। बृहर्द्धिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देवमन्मंभिः। अग्ने दक्षैः पुनाहि मा। येन देवा अपुनत। येनऽऽपो दिव्यं कर्शः। तेन दिव्येन ब्रह्मणा। इदं ब्रह्मं पुनीमहे। यः पांवमानीरध्येतिं। ऋषिभिः सम्भृत रसम्। सर्व रस पूतमेश्राति। स्वदितं मांतरिश्वंना। पावमानीर्यो अध्येतिं। ऋषिंभिः सम्भृंत ५ रसम्। तस्मै सर्रस्वती दुहे। क्षीर सर्पिर्मधूंदकम्॥ पावमानीः स्वस्त्ययंनीः। सुद्धाहि पर्यस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसंः। ब्राह्मणेष्वमृत १ हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथों अमुम्। कामान्त्समंधयन्तु नः। देवीर्देवैः

स्माभृंताः। पावुमानीः स्वस्त्ययंनीः। सुद्घाहि घृंतश्चतंः। ऋषिंभिः सम्भृतो रसंः। ब्राह्मणेष्वमृत १ हितम्। येनं देवाः पवित्रंण। आत्मानं पुनते सदां। तेनं सहस्रंधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं पवित्रम्। शतोद्यांमः हिरण्मयम्। तेनं ब्रह्म विदो वयम्। पूतं ब्रह्मं पुनीमहे। इन्द्रंः सुनीती सह मां पुनातु। सोमः स्वस्त्या वरुंणः समीच्यां। यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवेदा मोर्जयंन्त्या पुनातु। भूर्भुवः सुर्वः। तच्छं योरावृंणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। दैवींः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥भूसूक्तम्॥

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - १/प्रपाठकः - ५/अनुवाकः - ३)

भूमिर्भूमा द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थे देव्यदितेऽग्निमंत्रादम्त्राद्यायाऽऽदंधे। आऽयङ्गौः पृश्लिरक्रमी-दसनन्मातरं प्नः। पितरं च प्रयन्त्सुवंः। त्रिष्शाद्धाम् वि रांजित वाक्पंतङ्गायं शिश्रिये। प्रत्यंस्य वह द्युभिः। अस्य प्राणादंपानत्यंन्तश्चंरति रोचना। व्यंख्यन् महिषः सुवंः॥ यत्त्वौ कुद्धः पंरोवपं मृन्युना यदवंर्त्या। सुकल्पंमग्ने तत्तव पुनस्त्वोद्दीपयामसि। यत्ते मन्युपंरोप्तस्य पृथिवीमनुं दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसंवश्च समाभंरन्। मनो ज्योतिं ज्रुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञ र समिमं दंधातु। बृहस्पतिंस्तनुतामिमं नो विश्वं देवा इह मांदयन्ताम्। सुप्त ते अग्ने समिधंः सप्त जिह्वाः सप्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरापृंणस्वा घृतेनं। पुनेरूजी नि वेर्तस्व पुनेरग्न इषाऽऽयुंषा। पुनेर्नः पाहि विश्वतंः। सह रय्या नि वर्तस्वाऽग्ने पिन्वंस्व धारंया।

विश्विपिस्नंया विश्वतस्परिं। लेकः सलेकः सुलेकस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु केतः सकेतः सुकेतस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु विवस्वार् अदितिर्देवंजूतिस्ते नं आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु।

॥श्रीसूक्तम्॥

हिरंण्यवर्णां हरिंणीं सुवर्णरंजतस्रजाम्। चन्द्रां हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातंवेदो म आवंह॥१॥ तां म आवेह जातंवेदो लक्ष्मीमनेपगामिनीम्। यस्यां हिरंण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम्॥२॥ अश्वपूर्वां रंथम्ध्यां हस्तिनांदप्रबोधिनीम्। श्रियं देवीमुपंह्वये श्रीमदिवीर्जुषताम्॥३॥ कां सोऽस्मितां हिर्रण्यप्राकारामाद्रां ज्वलंन्तीं तृप्तां तुर्पयंन्तीम्। पुद्मे स्थितां पद्मवंणां तामिहोपंह्वये श्रियम्॥४॥ चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियंं लोके देवज्र्षाम्दाराम्। तां पद्मिनीमीं शर्गणमहं प्रपेद्येऽलक्ष्मीमें नश्यतां त्वां वृंणे॥५॥ आदित्यवंर्णे तपसोऽधिंजातो वनस्पतिस्तवं वृक्षोऽथ बिल्वः। तस्य फलांनि तपसा नुंदन्तु मायान्तरायार्श्वं बाह्या अंलक्ष्मीः॥६॥ उपैतु मां देवसुखः कीर्तिश्च मणिना सह। प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे॥७॥ क्षुत्पिपासामेलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम्। अभूति-मसंमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात्॥८॥ गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम्। ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपंह्यये श्रियम्॥९॥ मनेसः काममाकूतिं वाचः सत्यमंशीमहि। पुशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः॥१०॥ कर्दमेन प्रजाभूता मृथि सम्भव कर्दम। श्रियं वासर्य मे कुले मातरं पद्ममालिनीम्॥११॥ आपंः सृजन्तुं स्निग्धानि चिक्रीत वंस मे गृहे। नि चं देवीं मातरं श्रियंं वासयं मे कुले॥१२॥ आद्रां पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम्। सूर्यां हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातंवेदो म आवंह॥१३॥ आर्द्रां यः करिणीं यष्टिं पिङ्गलां पंद्ममालिनीम्। चन्द्रां हिरण्मंयीं लक्ष्मीं जातंवेदो म आवंह॥१४॥

तां म् आवंह् जातंवेदो लुक्ष्मीमनंपगामिनींम्। यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वांन् विन्देयं पुरुषानुहम्॥१५॥

> महादेव्यै चं विद्महें विष्णुप्त्यै चं धीमहि। तन्नों लक्ष्मीः प्रचोदयाँत्॥१६॥

॥वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – ८-९)

यश्छन्दंसामृष्भो विश्वरूपृश्छन्दौभ्युश्छन्दा इंस्याविवेशं। सता शिक्यः पुरोवाचोपिन्षिदिन्द्रौ ज्येष्ठ इंन्द्रियाय ऋषिंभ्यो नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवृश्छन्द ओम्॥२२॥ नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्त्विनंराकरणं धारियंता भूयासं कर्णयोः श्रुतं मा च्यौंबं ममामुष्य ओम्॥२३॥

॥ वैश्वदेवमन्त्राः॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – ६७)

अग्नये स्वाहाँ। विश्वेंभ्यो देवेभ्यः स्वाहाँ। ध्रुवायं भूमाय स्वाहाँ। ध्रुविक्षितंये स्वाहाँ। अच्युतिक्षितंये स्वाहाँ। अग्नयें स्विष्ट्कृते स्वाहाँ॥ धर्माय स्वाहाँ। अधर्माय स्वाहाँ। अज्ञ्रः स्वाहाँ। ओष्धिवनस्पतिभ्यः स्वाहाँ॥१॥ रक्षोदेवजनेभ्यः स्वाहाँ। गृह्यांभ्यः स्वाहाँ। अवसानेंभ्यः स्वाहाँ। अवसानंपतिभ्यः स्वाहाँ। सूर्वभूतेभ्यः स्वाहाँ। कामाय स्वाहाँ। अन्तिरक्षाय स्वाहाँ। यदेजेति जगेति यच् चेष्टंति नाम्नो भागोऽयं नाम्ने स्वाहाँ। पृथिव्ये स्वाहाँ। अन्तिरक्षाय स्वाहाँ॥२॥

दिवे स्वाहाँ। सूर्याय स्वाहाँ। चन्द्रमंसे स्वाहाँ। नक्षंत्रेभ्यः स्वाहाँ। इन्द्रांय स्वाहाँ। बृह्स्पतंये स्वाहाँ। प्रजापंतये स्वाहाँ। ब्रह्मंणे स्वाहाँ। स्वधा पितृभ्यः स्वाहाँ। नमो रुद्रायं पशुपतंये स्वाहाँ॥३॥

देवेभ्यः स्वाहाँ। पितृभ्यः स्वधाऽस्तुं। भूतेभ्यो नर्मः।
मनुष्येभयो हन्ताँ। प्रजापंतये स्वाहाँ। प्रमेष्ठिने स्वाहाँ।
यथा कूपः शत्यांरः सहस्रंधारो अक्षितः। एवा में अस्तु
धान्यः सहस्रंधारमिक्षितम्। धनंधान्ये स्वाहाँ। ये भूताः
प्रचरंन्ति दिवानक्तं बिलिमिच्छन्तो वितुदंस्य प्रेष्याः।
तेभ्यो बिले पृष्टिकामो हरामि मिय पृष्टिं पृष्टिपतिर्दधातु
स्वाहाँ॥४॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

वैश्वदेवमत्राः

॥ रुद्रप्रश्नः॥

ॐ गुणानां त्वा गुणपंति १ हवामहे कविं केवीनामुंपमश्रं-वस्तमम्। ज्येष्ट्रराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत् आ नेः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम्॥

ॐ महागणपतये नमः॥

ॐ नमो भगवते रुद्राय॥

नर्मस्ते रुद्र मन्यवं उतो त इषवे नर्मः। नर्मस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यामुत ते नर्मः॥ या त इषुः शिवतंमा शिवं बभूवं ते धनुः। शिवा शंरव्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोराऽपांपकाशिनी। तयां नस्तनुवा शन्तंमया गिरिंशन्ताभिचांकशीहि॥ यामिषुं गिरिशन्त हस्ते बिभर्ष्यस्तेवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हि ईसीः पुरुषं जगंत्॥ शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छांवदामसि। यथां प्रंथमो दैव्यों भिषक्। अही ईश्च सर्वां अम्भयन्त्सर्वांश्च यातुधान्यः॥ असौ यस्ताम्रो अंरुण उत बभुः सुंमङ्गलंः।

ये चेमा र रुद्रा अभितों दिक्षु श्रिताः संहस्रशोऽवैषा र हेर्ड ईमहे॥ असौ योंऽवसर्पति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदशन्नदंशनुदहार्यः॥ उतैनं विश्वां भूतानि स दष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीदुषे॥ अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योंऽकरं नर्मः। प्र मुंश्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्ह्नियोर्ज्याम्॥ याश्चं ते हस्त इषंवः परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहसाक्ष शतेषुधे॥ निशीर्य शल्यानां मुखां शिवो नः सुमनां भव। विज्यं धनुंः कपर्दिनो विशंल्यो बाणंवा र उत्॥ अनेशन्नस्येषंव आभुरंस्य निषङ्गिथेः। या तें हेतिर्मींदुष्टम हस्तें बभूवं ते धर्नुः॥ तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वमंयक्ष्मया परिन्युज। नमंस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवे॥ उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वंने। परि ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृणक्त विश्वतं:॥ अथो य इंषुधिस्तव्ऽऽरे अस्मन्नि धेहि तम्॥१॥ नर्मस्ते अस्तु भगवन् विश्वेश्वरायं महादेवायं त्र्यम्बकायं त्रिपुरान्तकार्य त्रिकालाग्निकालार्य कालाग्निरुद्रायं नीलकुण्ठार्य मृत्युञ्जयार्य सर्वेश्वरायं सदाशिवार्य श्रीमन्महादेवायु नर्मः॥

नमो हिरंण्यबाहवे सेनान्यें दिशां च पतंये नमो नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पत्तये नमो नमः सस्पिअंराय त्विषींमते पथीनां पतंये नमो नमों बसूशायं विव्याधिनेऽन्नांनां पतंये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतंये नमो नमो भवस्यं हेत्यै जगंतां पतंये नमो नमों रुद्रायांतताविने क्षेत्राणां पत्ये नमो नर्मः सूतायाहंन्त्याय वनानां पत्ये नमो नमो रोहिंताय स्थपतंये वृक्षाणां पतंये नमो नमों मित्रणे वाणिजाय कक्षांणां पतेये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषंधीनां पतंये नमो नमं उच्चेघींषायाऋन्दयंते पत्तीनां पत्तेये नमो नमः कृत्स्रवीताय धावते सत्वेनां पत्तेये नर्मः॥२॥

नमः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनां पतंये नमो नमेः ककुभायं निष्क्रिणें स्तेनानां पतंये नमो नमो निष्क्रिणं इषुधिमते तस्कराणां पत्ये नमो नमो वश्चेते परिवर्श्वते स्तायूनां पतंये नमो नमों निचेरवें परिचरायारंण्यानां पतंये नमो नर्मः सृकाविभ्यो जिघा ५ सन्द्यो मुष्णतां पतंये नमो नमोऽसिमद्भो नक्तं चर्द्धः प्रकृन्तानां पत्ये नमो नमे उष्णीषिणे गिरिचरायं कुलुश्चानां पतंये नमो नम इषुंमद्भो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमे आतन्वानेभ्यः प्रतिदर्धानेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छंन्द्यो विसृजन्त्र्यंश्च वो नमो नमोऽस्यंन्द्यो विध्यंद्राश्च वो नमो नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्धो जाग्रद्धश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्धो धावद्धश्च वो नमो नमः सभाभ्यः सभापितिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नर्मः॥३॥ नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम उगंणाभ्यस्तृ १ हतीभ्यंश्च वो नमो नमों गृत्सेभ्यों गृत्सपंतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेभयो व्रातंपतिभ्यश्च वो नमो नमों गणेभ्यों गणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमों महन्द्रां,

क्षुल्लकेभ्यंश्च वो नमो नमों रिथभ्यों ऽरथेभ्यंश्च वो नमो नमो रथेंभ्यो रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनांभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः, क्षत्तृभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नम्स्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मारेभ्यश्च वो नमो नमंः पुञ्जिष्टेंभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमं इषुकृन्धों धन्वकृद्धंश्च वो नमो नमों मृगयुभ्यंः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमः॥४॥ नमों भवायं च रुद्रायं च नमंः शर्वायं च पशुपतंये च नमो नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमंः कपर्दिनं च व्युंप्तकेशाय च नर्मः सहस्राक्षायं च शतधंन्वने च नर्मो गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टंमाय चेषुंमते च नमों हस्वायं च वामनायं च नमों बृहते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वंने च नमो अग्रियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमंः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥५॥

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापरजायं च नमों मध्यमायं चापगल्भायं च नमों जघन्यांय च बुध्नियाय च नर्मः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नमं उर्वयांय च खल्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्यांय च नमो वन्यांय च कक्ष्यांय च नमः श्रवायं च प्रतिश्रवायं च नमं आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते च नमों वुर्मिणें च वरूथिनें च नमों बिल्मिनें च कवचिनें च नमः श्रुतायं च श्रुतस्नेनायं च॥६॥ नमों दुन्दुभ्यांय चऽऽहनन्यांय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिंताय च नमों निष्किणें चेषुधिमतें च नमंस्तीक्ष्णेषंवे चऽऽयुधिने च नमः स्वायुधायं च सुधन्वंने च नमः स्रुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सर्स्याय च नमो नाद्यायं च वैश्वन्तायं च नमः कूप्यांय चावट्यांय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्यायं च नमों मेध्यांय च विद्युत्यांय च नमं ईध्रियांय चऽऽतप्यांय च नमो वात्यांय च रेष्मियाय च नमों वास्तव्यांय च वास्तुपायं च॥७॥

नमः सोमाय च रुद्रायं च नमंस्ताम्रायं चारुणायं च नमंः शङ्गायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमीं अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमीं हुन्ने च हनींयसे च नमीं वृक्षेभ्यो हिरेंकेशेभ्यो नमंस्ताराय नमः शम्भवें च मयोभवें च नमः शङ्करायं च मयस्करायं च नमः शिवायं च शिवतंराय च नम्स्तीर्थ्याय च कूल्यांय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमः आतार्याय चऽऽलाद्यांय च नमः शष्यांय च फेन्यांय च नमः सिकत्यांय च प्रवाह्यांय च ॥८॥

नमं इिष्यांय च प्रपृथ्यांय च नमंः किश्शिलायं च क्षयंणाय च नमंः कपिर्दिनं च पुलुस्तयं च नमो गोष्ठांय च गृह्यांय च नमस्तल्प्यांय च गेह्यांय च नमंः काट्यांय च गह्ररेष्ठायं च नमों हृद्य्यांय च निवेष्यांय च नमंः पाश्सव्यांय च रजस्यांय च नमः शुष्क्यांय च हिर्त्यांय च नमो लोप्यांय चोलुप्यांय च नमं ऊर्व्याय च सूर्म्यांय च नमंः पर्ण्याय च पर्णशद्यांय च नमों ऽपगुरमांणाय चाभिघ्नते च नमं आख्खिदते चं प्रख्खिदते च नमों वः किरिकेभ्यों नमं आनिर्हतेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥९॥ द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रन्नीलंलोहित। पुषां पुरुषाणामेषां पंशूनां मा भेमाऽरो मो एषां किं चनऽऽमंमत्॥ या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें॥ इमार रुद्रायं तुवसें कप्रिंनें क्षयद्वीराय प्रभेरामहे मतिम्॥ यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामें अस्मिन्ननांतुरम्॥ मृडा नों रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नर्मसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र प्रणींतौ॥ मा नों महान्तंमुत मा नों अर्भुकं मा न उक्षंन्तमुत मा नं उक्षितम्। मा नों वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तनुवों रुद्र रीरिषः॥ मा नंस्तोके तनंये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीर्हिविष्मंन्तो नमंसा विधेम ते॥ आरात्तें गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्रम्समे ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्यधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः॥ स्तुहि श्रुतं गर्तुसद् युवानं मृगं न भीममुंपहलुमुग्रम्। मृडा जंरित्रे रुंद्र स्तवांनो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः॥ परिणो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परिं त्वेषस्यं दुर्मितरिंघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्र्यस्तनुष्व मीद्वंस्तोकाय तनयाय मृडय॥ मीदुंष्टम शिवंतम शिवो नंः सुमनां भव। पुरमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान आ चर पिनांकं बिभ्रदा गंहि॥ विकिरिद विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र १ हेतयोऽन्यमस्मन्नि वेपन्तु ताः॥ सहस्रांणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥१०॥ सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्यांम्। तेषा ५ सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि॥ अस्मिन् मंहत्यंर्णवें-उन्तरिक्षे भवा अधि॥ नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः, क्षंमाचराः॥ नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर्५ रुद्रा

उपंश्रिताः॥ ये वृक्षेषुं सस्पिञ्जरा नीलंग्रीवा विलोहिताः॥ ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः॥ ये अन्नेषु विविध्यंन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्॥ ये पथां पंथिरक्षंय ऐलबृदा यव्युधंः॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सृकावंन्तो निषङ्गिणंः॥ य एतावंन्तश्च भूया रसश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे॥ तेषा ५ सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि॥ नमों रुद्रेभ्यो ये पृंथिव्यां येंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नों मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि॥११॥ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुंष्टिवर्धनम्। उर्वारुकिमीव बन्धनानमृत्योर्म्क्षीय माऽमृतांत्॥ यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाऽऽविवेश तस्मैं रुद्राय नमों अस्तु॥ तमुंष्टुहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वंस्य क्षयंति भेषजस्यं। (ऋक्) यक्ष्वामहे सौमन्सायं रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य॥ अयं मे हस्तो भगवान्यं मे भगवत्तरः। अयं मैं विश्वभैषजोऽयं शिवाभिमर्शनः॥

ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तंवे। तान् यज्ञस्यं मायया सर्वानवं यजामहे। मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहां॥ ओं नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि। प्राणानां ग्रन्थिरिस रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनांप्यायस्व॥ नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ चमकप्रश्नः॥

अग्नांविष्णू स्जोषंसेमा वंधन्तु वां गिरं। द्युम्नैर्वाजेंभिरागंतम्॥ वार्जश्च मे प्रस्वश्चं मे प्रयंतिश्च मे प्रसिंतिश्च मे धीतिश्चं मे ऋतुंश्च मे स्वरंश्च मे श्लोकंश्च मे श्रावश्चं मे श्रुतिश्च मे ज्योतिंश्च मे सुवंश्च मे प्राणश्चं मेऽपानश्चं मे व्यानश्च मेऽसुंश्च मे चित्तं चं म् आधीतं च मे वार्कं मे मनंश्च मे चश्चंश्च मे श्लोतं च मे दक्षंश्च मे बलं च म ओजंश्च मे सहंश्च म् आयुंश्च मे ज्ञरा चं म आत्मा चं मे त्नूश्चं मे शर्मं च मे वर्मं च मेऽङ्गांनि च मेऽस्थानिं च मे परूरंषि च मे शरीराणि च मे॥१॥

ज्यैष्ठमं च म आधिपत्यं च मे मृन्युश्चं मे भामंश्च मेऽमंश्च मेऽम्भंश्च मे जेमा चं मे मिहुमा चं मे विर्मा चं मे प्रिथमा चं मे वृष्मा चं मे द्राघुया चं मे वृद्धं चं मे वृद्धिंश्च मे सृत्यं चं मे श्रद्धा चं मे जगंच मे धनं च मे वशंश्च मे त्विषिश्च मे ऋीडा चं मे मोदंश्च मे जातं चं मे जिन्ष्यमाणं च मे सूक्तं चं मे सुकृतं चं मे वित्तं चं मे वेद्यं च मे भूतं चं मे भविष्यचं मे सुगं चं मे सुपथं च म ऋद्धं चं म ऋद्धिंश्च मे क्रप्तं चं मे क्रुप्तिंश्च मे मतिश्चं मे सुमतिश्चं मे॥२॥ शं चं मे मयंश्व मे प्रियं चं मेऽनुकामश्चं मे कामंश्व मे सौमनसर्श्व मे भद्रं चं मे श्रेयंश्व मे वस्यंश्व मे यशंश्व मे भगंश्च मे द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमंश्च मे धृतिश्च मे विश्वं च मे महंश्च मे संविचं मे जात्रं च मे सूर्श्व मे प्रसूर्ध मे सीरं च मे लयर्ध म ऋतं चं मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनांमयच मे जीवातुंश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनिमृत्रं च मेऽभंयं च मे सुगं च मे शयंनं च मे सूषा च मे सुदिनं च मे॥३॥ ऊर्क मे सूनृतां च मे पर्यश्च मे रसंश्च मे घृतं चं मे मधुं च मे सिग्धंश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्चं मे वृष्टिंश्च मे जैत्रं च म औद्भिंद्यं च मे रियश्चं मे रायश्च मे पुष्टं चं मे पुष्टिंश्च मे विभु चं मे प्रभु चं मे बहु चं मे भूयंश्च मे पूर्णं चं मे पूर्णतंरं च मेऽक्षिंतिश्च मे कूयंवाश्च मेऽन्नं च मेऽक्षुंच मे

ब्रीहर्यश्च मे यवाश्च मे मार्पाश्च मे तिलाश्च मे मुद्राश्चं मे खुल्वाश्च मे गोधूमाश्च मे मुसुराश्च मे प्रियङ्गंवश्च मेऽणंवश्च मे श्यामाकाश्च मे नीवाराश्च मे॥४॥

अश्मां च मे मृत्तिंका च मे गिरयंश्च मे पर्वताश्च मे सिकंताश्च मे वनस्पतंयश्च मे हिरंण्यं च मेऽयंश्च मे सीसं च मे त्रपुंश्च मे श्यामं च मे लोहं च मेऽग्निश्चं म आपश्च मे वीरुधंश्च म ओषंधयश्च मे कृष्टपच्यं चं मेऽकृष्टपच्यं चं मे ग्राम्याश्चं मे पशर्व आरण्याश्च युज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिश्च मे भूतं चं मे भूतिश्च मे वसुं च मे वस्तिश्चं मे कर्मं च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च म एमंश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे॥५॥ अग्निश्चं म इन्द्रंश्च मे सोमंश्च म इन्द्रंश्च मे सविता चं म इन्द्रेश्च मे सरस्वती च म इन्द्रेश्च मे पूषा चं म इन्द्रेश्च मे बृह्स्पतिंश्च म् इन्द्रंश्च मे मित्रश्चं म् इन्द्रंश्च मे वरुणश्च म इन्द्रेश्च मे त्वष्टां च म इन्द्रेश्च मे धाता चं म इन्द्रेश्च मे विष्णुंश्च म इन्द्रंश्च मेऽश्विनौं च म इन्द्रंश्च मे मरुतंश्च म इन्द्रेश्च मे विश्वें च मे देवा इन्द्रेश्च मे पृथिवी च म इन्द्रेश्च

मेऽन्तिरक्षं च म् इन्द्रंश्च मे द्यौश्चं म् इन्द्रंश्च मे दिशंश्च म् इन्द्रंश्च मे मूर्धा चं म् इन्द्रंश्च मे प्रजापंतिश्च म् इन्द्रंश्च मे॥६॥ अ॰्शृश्चं मे रिश्मिश्च मेऽदाँभ्यश्च मेऽिधंपितिश्च म उपा॰्शृश्चं मेऽन्तर्यामश्चं म ऐन्द्रवायवश्चं मे मैत्रावरुणश्चं म आश्विनश्चं मे प्रतिप्रस्थानश्च मे शुक्रश्चं मे म्नथी चं म आग्रयणश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे ध्रुवश्चं मे वैश्वान्रश्चं म ऋतुग्रहाश्चं मेऽितग्राह्यांश्च म ऐन्द्राग्रश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे मरुत्वतीयांश्च मे माहेन्द्रश्चं म आदित्यश्चं मे सावित्रश्चं मे सारस्वतश्चं मे पौष्णश्चं मे पालीवतश्चं मे हारियोजनश्चं मे॥७॥

इध्मश्चं मे बहिंश्चं मे वेदिश्च मे धिष्णियाश्च मे स्रुचंश्च मे चमसाश्चं मे ग्रावाणश्च मे स्वरंवश्च म उपर्वार्श्च मेऽधिषवंण च मे द्रोणकलुशश्चं मे वायव्यांनि च मे पूत्भृचं म आधवनीयंश्च म् आग्नींग्नं च मे हिव्धांनं च मे गृहाश्चं मे सदंश्च मे पुरोडाशांश्च मे पच्ताश्चं मेऽवभृथश्चं मे स्वगाकारश्चं मे॥८॥

अग्निश्चं मे घर्मश्चं मे ऽर्कश्चं मे सूर्यश्च मे प्राणश्चं मेऽश्वमेधश्चं मे

पृथिवी च मेऽदितिश्च मे दितिश्च मे चौश्चं मे शक्वरीर्ङ्गलयो दिशंश्च मे यज्ञेनं कल्पन्तामृक्षं मे सामं च मे स्तोमंश्च मे यजुंश्च मे दीक्षा चं मे तपंश्च म ऋतुश्चं मे व्रतं चं मेऽहोरात्रयौर्वृष्ट्या बृंहद्रथन्तरे चं मे यज्ञेनं कल्पेताम्॥९॥ गर्भाश्च मे वत्साश्चं मे त्र्यविश्च मे त्र्यवी चं मे दित्यवाचं मे दित्यौही चं मे पश्चांविश्व मे पश्चावी चं मे त्रिवत्सश्चं मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाचं मे तुर्योही च मे पष्ठवाचं मे पष्टौही चं म उक्षा चं मे वशा चं म ऋषभश्चं मे वेहचं मेऽनड्वां चं मे धेनुश्चं म आयुर्यज्ञेनं कल्पतां प्राणो यज्ञेनं कल्पतामपानो यज्ञेनं कल्पतां व्यानो यज्ञेनं कल्पतां चक्षुंर्यज्ञेनं कल्पताङ् श्रोत्रं यज्ञेनं कल्पतां मनो यज्ञेनं कल्पतां वाग्यज्ञेनं कल्पतामात्मा यज्ञेनं कल्पतां यज्ञो यज्ञेनं कल्पताम्॥१०॥

एकां च मे तिस्रश्चं मे पश्चं च मे सप्त चं मे नवं च मृ एकांदश च मे त्रयोंदश च मे पश्चंदश च मे सप्तदंश च मे नवंदश च मृ एकंवि॰शतिश्च मे त्रयोविश्शतिश्च में पश्चविश्शतिश्च में सप्तविश्शितिश्च में नवंविश्शितिश्च में एकंत्रिश्शच में त्रयंस्त्रिश्शच में चतंस्रश्च में उष्टो चं में द्वादंश च में षोडंश च में विश्शितिश्चं में चतुंविश्शितिश्च में उष्टाविश्शितिश्च में द्वात्रिश्चं में पद्गिश्चंशच में चत्वारिश्शचं में चतुंश्चत्वारिश्शच में वार्जश्च प्रस्वश्चांपिजश्च कर्तुश्च सुवंश्च मूर्धा च व्यक्षियश्चान्त्यायनश्चान्त्यंश्च भौवनश्च भुवंनश्चाधिपतिश्च॥११॥

इडां देवहूर्मनुंर्यज्ञनीर्बृह्स्पतिंरुक्थाम्दानिं शश्सिष्द्विश्वेंदेवाः सूंक्तवाचः पृथिवि मात्मां मां हिश्सीर्मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं विक्यामि मधुं विद्यामि मधुंमतीं देवेभ्यो वाचंमुद्यासश् शुश्रूषेण्यां मनुष्येंभ्यस्तं मां देवा अंवन्तु शोभायें पितरोऽनुंमदन्तु॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ पुरुषसूक्तम् ॥

सहस्रंशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। स भूमिं विश्वतो वृत्वा। अत्यंतिष्ठदृशाङ्गुलम्॥ पुरुष पुवेद सर्वम्। यद्भूतं यच् भव्यम्। उतामृत्त्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहंति॥ पुतावानस्य महिमा। अतो ज्यायाईश्च पूर्रुषः। पादौंऽस्य विश्वां भूतानिं। त्रिपादंस्यामृतंं दिवि॥ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुर्रुषः। पादौं उस्येहाऽऽभंवात्पुनंः। ततो विश्वङ्कांऋामत्। साशनानशने अभि॥ तस्माँद्विराडंजायत। विराजो अधि पूर्रुषः। स जातो अत्यंरिच्यत। पृश्चाद्भिमथो पुरः॥ यत्पुरुषेण हविषाँ। देवा युज्ञमतंन्वत। वुसुन्तो अस्यऽऽसीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥ सप्तास्यऽऽसन् परिधर्यः। त्रिः सप्त समिर्धः कृताः। देवा यद्यज्ञं तंन्वानाः। अबंधन पुरुषं पशुम्॥ तं युज्ञं बुर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं जातमंग्रतः। तेनं देवा अयंजन्त। साध्या ऋषंयश्च ये॥ तस्मौद्यज्ञात्सर्वृहुतः। सम्भृतं पृषद्गज्यम्। पृशू इस्ता इश्चेत्रे वायव्यान्। आर्ण्यान्ग्राम्याश्च ये॥ तस्मौद्यज्ञात्संर्वहुतः।

ऋचः सामानि जिज्ञरे। छन्दा रेसि जिज्ञिरे तस्मात्। यजुस्तस्मादजायत॥ तस्मादश्वां अजायन्त। ये के चोभ्यादंतः। गावो ह जिज्ञेर तस्मौत्। तस्मौज्ञाता अजावयः॥ यत्पुरुषं व्यंदधुः। कृतिधा व्यंकल्पयन्। मुखं किमंस्य कौ बाहू। कावूरू पादांवुच्येते॥ ब्राह्मणौंऽस्य मुखंमासीत्। बाह् रांजुन्यः कृतः। ऊरू तदंस्य यद्वैश्यः। पुन्धा । शूद्रो अंजायत॥ चुन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रंश्चाग्निश्चं। प्राणाद्वायुरंजायत॥ नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समेवर्तत। पुद्धां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथां लोकार अंकल्पयन्॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंर्णं तमंसस्तु पारे॥ सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरंः। नामांनि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते॥ धाता पुरस्ताद्यमुंदाजहारं। शकः प्रविद्वान् प्रदिशश्चतंस्रः। तमेवं विद्वानुमृतं इह भंवति। नान्यः पन्था अयेनाय विद्यते॥ यज्ञेनं यज्ञमंयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह नाकं महिमानंः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥

अद्भः सम्भूतः पृथिव्ये रसाँच। विश्वकंर्मणः समंवर्तताधि। तस्य त्वष्टां विदर्धद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रै॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंणं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्थां विद्यतेऽयंनाय॥ प्रजापंतिश्वरति गर्भे अन्तः। अजायंमानो बहुधा विजायते। तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदिमच्छन्ति वेधसंः॥ यो देवेभ्य आतंपति। यो देवानां पुरोहिंतः। पूर्वी यो देवेभ्यों जातः। नमों रुचाय ब्राह्मये॥ रुचं ब्राह्मं जनयन्तः। देवा अग्रे तदंबुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्यं देवा असन् वशें॥ ह्रीश्चं ते लक्ष्मीश्च पत्र्यौं। अहोरात्रे पार्श्व। नक्षंत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मंनिषाण। अमुं मंनिषाण। सर्वं मनिषाण॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नारायणसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – १३)

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंम्भुवम्। विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः पर्रमान्नित्यं विश्वं नारायण १ हरिम्। विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपंजीवति। पतिं विश्वंस्यऽऽत्मेश्वंर शाश्वंत शिवमंच्युतम्। नारायणं मंहाज्ञेयं विश्वात्मांनं परायंणम्। नारायणपंरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः पेरः। नारायणपेरो ध्याता ध्यानं नारायणः पेरः। यर्च किश्चित्रंगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपिं वा॥ अन्तंबिहिश्चं तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः। अनेन्तमव्ययं कवि संमुद्रेऽन्तं विश्वशंम्भुवम्। पद्मकोश प्रंतीकाश ५ हृदयंं चाप्यधोमुंखम्। अधों निष्ट्या विंतस्त्यान्ते नाभ्यामुंपरि तिष्ठंति। ज्वालमालाकुंलं भाती विश्वस्यऽऽयतनं महत्। सन्तंत १ शिलाभिंस्तुलम्बंत्याकोशसन्निंभम्। तस्यान्तें सुषिर सूक्ष्मं तस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानं-ग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रंभुग्विभंजन्तिष्ठन्नाहारमजुरः क्विः। तिर्युगूर्ध्वमधः शायी रश्मयंस्तस्य सन्तंता। सन्तापयंति स्वं देहमापादतलमस्तंकः। तस्य मध्ये वह्निंशिखा अणीयोँध्वा व्यवस्थितः। नीलतोयदं-मध्यस्थाद्विद्युष्ठंखेव भास्वंरा। नीवारशूकंवत्तन्वी पीता भौस्वत्यणूर्पमा। तस्यौः शिखाया मध्ये परमौत्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः पर्मः स्वराट्॥ ऋतः सत्यं पेरं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः। नारायणायं विद्यहें वासुदेवायं धीमहि। तन्नों विष्णुः प्रचोदयांत्।

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवीचं यः पार्थिवानि विममे रजा रेसि यो अस्केभायदुत्तर स्थर्स्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुंगायो विष्णोर्राटेमसि विष्णोः पृष्ठमंसि विष्णोः श्रत्रेंस्थो विष्णोः स्यूरेसि विष्णोर्धुवमंसि वैष्णवमंसि विष्णवे त्वा॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ विष्णुसूक्तम्॥

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजा रेसि यो अस्कंभायदुत्तंर सधस्थं विचक्रमाणस्रोधोर्रुगायः॥ तदंस्य प्रियमभिपाथों अश्याम्। नरो यत्रं देवयवो मदंन्ति। उरुऋमस्य स हि बन्धुंरित्था। विष्णौः पदे प्रमे मध्व उत्थर्मः। प्र तद्विष्णुंः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुषुं त्रिषु विक्रमंणेषु। अधिक्षियन्ति भुवंनानि विश्वां। परो मात्रंया तनुवां वृधान। न तें महित्वमन्वंश्रुवन्ति॥ उभे ते विद्म रजंसी पृथिव्या विष्णों देवत्वम्। परमस्यं विथ्से। विचंक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्रांय विष्णुर्मनुष दश्स्यन्। ध्रुवासों अस्य की्रयो जनांसः। उरुक्षिति ध सुजनिमाचकार। त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम्। विचंक्रमे शतर्चसं महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्। त्वेष इहांस्य स्थविंरस्य नामं॥